

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 544

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 27 iunie 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 203 din 14 aprilie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 318/2003	1-3	565.	rezervele proprii, aflate în administrarea Ministerului de Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 81/2003 6
Decizia nr. 247 din 10 mai 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 134 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	4-5	566.	— Hotărâre privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al comunei Podari și în administrarea Consiliului Local al Comunei Podari, județul Dolj 7
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
542. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea procedurilor pentru valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, precum și a celor scoase din		566.	— Hotărâre privind transmiterea unui teren arabil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor în domeniul public al municipiului Giurgiu și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Giurgiu 7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 203

din 14 aprilie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 318/2003

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Florentina Baltă — procuror
Mihai Paul Cotta — magistrat-asistent

nr. 318/2003, excepție ridicată de Viorel Domuța și Iuliana Domuța în Dosarul nr. 3.754/2004 al Judecătoriei Alba Iulia.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată. Se arată că prevederile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Prin mai multe decizii Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 alin. (4) din Legea nr. 318/2003. Totodată, se consideră că hotărârile Guvernului, menționate de autorii excepției, nu sunt de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 alin. (4) din Legea energiei electrice

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 octombrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 3.754/2004, **Judecătoria Alba Iulia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 alin. (4) din Legea nr. 318/2003**, excepție ridicată de Viorel Domuța și Iuliana Domuța într-o cauză având ca obiect soluționarea acțiunii civile formulate de autorii excepției privind strămutarea unor stâlpi de înaltă tensiune situați pe terenul acestora.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că „art. 37 alin. (4) din Legea nr. 318/2003, care prevede că terenurile pe care se situează rețelele electrice de distribuție existente la intrarea în vigoare a prezentei legi sunt și rămân în proprietatea publică a statului”, contravine dispozițiilor art. 44 alin. (2) teza întâi și ale art. 154 alin. (1) din Constituție.

Autorii excepției arată că dreptul lor de proprietate asupra terenului în litigiu pe care se află stâlpii de înaltă tensiune „este înscris în cartea funciară, fiind un drept real tabular garantat de prevederile art. 11 pct. 1 din Decretul-lege nr. 115/1938”. Totodată, consideră că „în cazul de față terenul în litigiu nu a fost niciodată trecut în proprietatea statului în vreuna din modalitățile prevăzute de Constituția României sau de legea organică la care se face trimitere în art. 136 alin. (3) din Constituție”. De asemenea, menționează că, „în mod abuziv, în perioada guvernării comuniste, au fost construite rețele de transport ale energiei electrice pe terenurile altor persoane fizice sau juridice decât cele proprietatea statului, fără ca aceste terenuri să fi fost trecute în proprietatea statului în mod legal”.

Deși, se arată în continuare, „Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe decizii (nr. 167 din 1 aprilie 2004; nr. 438 din 17 mai 2004; nr. 168 din 1 aprilie 2004; nr. 390 din 3 mai 2004) în sensul că dispozițiile art. 37 alin. (4) din Legea nr. 318/2003 ar fi constituționale, având în vedere și faptul că bunurile proprietate publică sunt declarate ca fiind inalienabile, insesizabile și imprescriptibile, aceste soluții nu-și mai mențin valabilitatea în cazul de față, deoarece au apărut împrejurări noi, care pot determina schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie”. Astfel, prin Hotărârea nr. 531 din 7 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 21 aprilie 2004, Guvernul „a aprobat Strategia de privatizare a S.C. Filiala de distribuție și furnizare a energiei electrice Electrica Moldova — S.A. și a S.C. Filiala de distribuție și furnizarea energiei electrice Electrica Oltenia — S.A.”. De asemenea, prin Hotărârea nr. 1.000 din 25 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 629 din 10 iulie 2004, Guvernul „a adoptat măsuri pentru derularea și finalizarea privatizării și modificarea și completarea Strategiei de privatizare a societăților comerciale filiale de distribuție și furnizare a energiei electrice Electrica Dobrogea — S.A. și Electrica Banat — S.A. Este avută în vedere și privatizarea pârâtei S.C. Electrica Transilvania Sud — S.A.”. În opinia autorilor excepției, privatizarea acestor societăți comerciale presupune trecerea terenurilor pe care sunt situate rețelele electrice de distribuție din domeniul public în domeniul privat al statului.

Judecătoria Alba Iulia consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Se arată că, potrivit art. 44 alin. (5) din Constituție, „pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității”. Instanța mai arată că pârâta nu este o autoritate publică, cu atât mai mult în prezent când se

derulează procesul de privatizare a fostei „Electrică” — S.A.

Instanța consideră, de asemenea, că „rețelele electrice și stâlpii de înaltă tensiune nu se încadrează în înșiruirea limitativă de bunuri care constituie obiect al proprietății publice [art. 136 alin. (3) din Constituția României], beneficiind de regimul juridic al proprietății private în aceleași condiții cu reclamanții”.

Având în vedere aceste considerente, instanța apreciază că textul de lege criticat încalcă dispozițiile art. 44 și 136 din Constituție, „întrucât aduce atingere exercitării atributelor dreptului de proprietate, echivalând cu o adevărată expropriere, însă fără o dreaptă și prealabilă despăgubire, conform art. 44 alin. (3) din Constituția României”.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere se arată că „dispozițiile legale criticate sunt cuprinse în art. 37 privind «Distribuția energiei electrice» care reglementează și modul de utilizare a terenurilor afectate serviciului public de furnizare a energiei electrice, proprietate publică sau privată, indiferent de titular, luând în considerare necesitatea desfășurării normale a serviciului public respectiv, pe de o parte, și protejarea proprietății private a terenurilor afectate acestuia, pe de altă parte, prevăzându-se expres, în art. 16 alin. (6) al aceleiași legi, că «Dreptul de uz și de servitute asupra terenurilor proprietate privată, restrângerea sau încetarea unor activități prevăzute la alin. (2) se stabilesc și se exercită cu respectarea principiului echității, a dreptului de proprietate și a legislației în vigoare»”.

Se apreciază, în punctul de vedere formulat, că reglementările criticate nu încalcă art. 44 alin. (2) din Constituție, „întrucât proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular, dar în alin. (7) al art. 44 se prevede că «Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului». Mai mult decât atât, se arată în continuare, dispozițiile criticate „se încadrează în măsurile necesare pentru îndeplinirea obligațiilor statului referitoare la «protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară» prevăzute de art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, republicată, în asigurarea realizării serviciului public de furnizare a energiei electrice”.

Guvernul precizează că dispozițiile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate exercitat de către Curtea Constituțională. Sunt menționate în acest sens Decizia nr. 72 din 26 februarie 2004 și Decizia nr. 284 din 1 iulie 2004, prin care Curtea a respins excepții de neconstituționalitate având același obiect.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale.

În motivarea acestui punct de vedere se apreciază că art. 37 alin. (4) din Legea nr. 318/2003 „se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, indiferent de titularul dreptului de proprietate, și nu afectează caracterul inviolabil al proprietății private, fiind conform cu art. 44 alin. (2) și art. 136 alin. (5) din Constituție”. În acest sens este menționată jurisprudența Curții Constituționale prin care s-a reținut că dispozițiile criticate „nu consacră trecerea în proprietatea statului a terenurilor pe care se află rețele electrice de distribuție, ci prevăd că acestea sunt și rămân în proprietatea publică a statului, instituiind astfel un fine de neprimire a cererilor de retrocedare. Reglementarea legală în cauză nu relevă nici o contradicție cu alin. (3) al art. 44 din Constituție, ci, dimpotrivă, este în deplină concordanță cu art. 136 alin. (2) și alin. (4) din Legea fundamentală, potrivit căruia proprietatea publică aparține statului și unităților

administrativ-teritoriale și este inalienabilă (deciziile nr. 72/2004, nr. 167/2004 și nr. 168/2004)“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 37 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 318/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iulie 2003, care au următorul conținut:

— Art. 37 alin. (4): „*Terenurile pe care se situează rețelele electrice de distribuție existente la intrarea în vigoare a prezentei legi sunt și rămân în proprietatea publică a statului.*“

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 44 alin. (2) teza întâi și ale art. 154 alin. (1) din Constituție.

Textele constituționale invocate în susținerea excepției au următorul cuprins:

— Art. 44 alin. (2) teza întâi: „*Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.*“;

— Art. 154 alin. (1): „*Legile și toate celelalte acte normative rămân în vigoare, în măsura în care ele nu contravin prezentei Constituții.*“

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, inclusiv prin raportare la aceleași texte constituționale invocate și în cauza de față.

Curtea Constituțională a respins excepții de neconstituționalitate cu același obiect prin mai multe decizii, dintre care menționăm: Decizia nr. 167 din 1 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 438 din 17 mai 2004; Decizia nr. 168 din 1 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 3 mai 2004; Decizia nr. 203 din 29 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 21 iunie 2004; Decizia nr. 280 din 29 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 851 din 16 septembrie 2004; Decizia nr. 284 din 1 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 882 din 27 septembrie 2004.

Prin Decizia nr. 280/2004 Curtea a constatat că nu sunt încălcate prevederile art. 44 alin. (2) teza întâi și ale art. 154 alin. (1) din Constituție. În considerentele deciziei

Potrivit considerentelor expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 alin. (4) din Legea energiei electrice nr. 318/2003, excepție ridicată de Viorel Domuța și Iuliana Domuța în Dosarul nr. 3.754/2004 al Judecătoriei Alba Iulia.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 aprilie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

s-a reținut că „textul legal criticat nu dispune exproprierea și nici transferul dreptului de proprietate în vreun alt mod, ci doar constată că «terenurile pe care se situează rețelele electrice existente la intrarea în vigoare a prezentei legi sunt și rămân în proprietatea publică a statului». Această prevedere se justifică prin dispozițiile art. 136 alin. (3) din Constituție, republicată, potrivit cărora fac obiectul exclusiv al proprietății publice «(...) și alte bunuri stabilite de legea organică». Dispozițiile atacate dau expresie și prevederilor constituționale cuprinse în alin. (2) și (4) ale aceluiași articol, potrivit cărora proprietatea publică aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale și este inalienabilă“.

De asemenea, prin decizia menționată s-a reținut că, „prin Decizia nr. 72 din 26 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 22 martie 2004, Curtea a constatat, de asemenea, că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, se lasă statului o marjă mare de apreciere, în funcție de nevoia reală a comunității în adoptarea măsurii de privatizare de proprietate. Astfel, în cauza «James și alții împotriva Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei», 1986, Curtea Europeană a statuat că nu poate fi vorba despre o încălcare a dispozițiilor Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dacă privarea de proprietate a fost făcută într-un anumit context politic, economic sau social, dacă răspunde unei «utilități publice», așa cum prevede art. 1 din Protocolul nr. 1 la convenție, aparținând chiar și unei categorii mai restrânse de persoane, deci și în situația în care colectivitatea în ansamblul ei nu utilizează sau nu profită ea însăși de bun. În vederea realizării scopului ei legitim, măsura privativă de proprietate trebuie însă să păstreze un echilibru just între exigențele interesului general al comunității și apărarea drepturilor fundamentale ale individului. Mai mult, ea trebuie să aibă loc în condițiile prevăzute de legea internă, care este necesar să fie accesibilă, publică și previzibilă, și să cuprindă o procedură clară de aplicare. Or, în această materie, legea română respectă exigențele impuse de prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale“.

Soluțiile pronunțate prin deciziile menționate, precum și considerentele care au stat la baza acestora își mențin valabilitatea și în cauza de față, neintervenind elemente noi de natură să modifice jurisprudența Curții.

În ceea ce privește susținerea autorilor excepției că adoptarea ulterioară a două hotărâri ale Guvernului din anul 2004 privind aprobarea strategiei de privatizare a unor societăți comerciale de distribuție și furnizare a energiei electrice ar fi de natură să ducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale cu privire la aprecierea constituționalității textului de lege criticat, Curtea reține că este neîntemeiată. În conținutul textelor celor două hotărâri ale Guvernului — nr. 531/2004 și nr. 1.000/2004, nu se fac referiri la situația juridică a terenurilor prevăzute de dispozițiile legale criticate.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 247

din 10 mai 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 134 alin. (1)
din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Metex” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 647/COM/2004 al Tribunalului Galați — Secția comercială.

La apelul nominal răspunde avocatul Corina Boacșă, pentru partea Ibram Acsen. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens arată că dispoziția de lege criticată se referă la posibilitatea retragerii din societate, acesta fiind un drept recunoscut de lege pentru acționarii care nu sunt de acord cu hotărârea adunării generale, fără ca textul criticat să încalce vreo dispoziție constituțională. Retragerea acționarilor din societatea comercială nu afectează în nici un fel drepturile acesteia și nici nu contravine dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Arată că dispozițiile de lege criticate nu instituie o situație discriminatorie, așa cum susține autorul excepției, ci se aplică tuturor celor aflați în ipoteza normei legale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 octombrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 647/COM/2004, **Tribunalul Galați — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Metex” — S.A. din Galați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate creează o situație discriminatorie prin care anumiți asociați ai societății comerciale, invocând anumite motive, pot să se retragă de la obligațiile asumate prin contractul de societate.

Tribunalul Galați — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că dreptul de retragere al acționarului din

societatea comercială în cazul în care nu este de acord cu hotărârile luate de adunarea generală cu privire la mutarea sediului reprezintă o excepție de la regula potrivit căreia voința socială este rezultatul voinței majorității acționarilor și se impune acționarilor minoritari care au votat împotriva sau s-au abținut, precum și de la principiul conform căruia transferul acțiunilor este liber, acționarii nemulțumiți de funcționarea societății comerciale putând să o părăsească în orice moment dolesc, prin înstrăinarea acțiunilor pe care le posedă.

Astfel, dispozițiile legale menționate conferă acționarilor minoritari mijlocul de a se apăra împotriva hotărârilor adunării generale legal adoptate, care însă le afectează unele drepturi.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens, arată că este de esența contractului de societate exprimarea consimțământului părților în vederea constituirii societății, iar actul constitutiv al societății comerciale pe acțiuni este chiar expresia acestei voințe concordante a acționarilor și este firesc ca atunci când acesta urmează a fi schimbat să fie cerut votul tuturor acționarilor. Sediul societății este unul dintre elementele esențiale de identificare a societăților comerciale pe acțiuni, iar în cazul în care el urmează să fie schimbat, este necesar să existe un nou acord de voință al tuturor acționarilor. Dispoziția de lege criticată reglementează posibilitatea oferită acționarilor care nu sunt de acord cu modificarea actului constitutiv al societății comerciale pe acțiuni de a se retrage din aceasta.

Avocatul Poporului arată că din examinarea încheierii de sesizare a Curții Constituționale se constată lipsa opiniei instanței de judecată cu privire la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 133 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 față de art. 16 alin. (1) din Constituție. Or, potrivit art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere ce va cuprinde opinia instanței asupra excepției și punctele de vedere ale părților, însoțite de dovezile depuse de acestea. În consecință, consideră că instanța de contencios constituțional nu este legal sesizată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

În legătură cu sesizarea Curții Constituționale, în punctul de vedere trimis de Avocatul Poporului se arată că instanța de judecată nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate, acest fapt conducând la nelegalitatea sesizării Curții, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992. Curtea constată că Tribunalul Galați — Secția comercială și-a exprimat opinia în chiar încheierea de sesizare a instanței de contencios constituțional. De altfel, Curtea s-a pronunțat asupra acestui aspect, iar prin Decizia nr. 47 din 5 martie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 10 aprilie 1998, a statuat că lipsa opiniei instanței judecătorești din încheierile de sesizare nu poate opri Curtea să judece cauzele ce i-au fost deduse, deoarece încălcarea de către instanță a obligației de a-și exprima opinia nu poate paraliza exercitarea dreptului conferit de Constituție autorilor excepției de a o invoca și, în mod corelativ, de a primi soluția rezultată din controlul legii de către Curtea Constituțională. De principiu, exercițiul unui drept constituțional nu poate fi împiedicat de neîndeplinirea unei obligații în sarcina unei autorități publice, chiar dacă aceasta este o instanță judecătorească.

Tribunalul Galați — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (1) din Legea nr. 31/1990, text modificat prin Legea nr. 161/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003. Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, dându-li-se textelor o nouă numerotare, art. 133 alin. (1) devenind art. 134 alin. (1). Astfel, Curtea Constituțională urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 134 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată.

Textul de lege criticat are următorul conținut:

— Art. 134 alin. (1): „*Aționarii care nu sunt de acord cu hotărârile luate de adunarea generală cu privire la schimbarea obiectului principal de activitate, la mutarea sediului sau la forma societății au dreptul de a se retrage din societate și de a obține de la societate contravaloarea acțiunilor pe care le posedă, la valoarea medie determinată de către un expert*

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 134 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Metex” — S.A. în Dosarul nr. 647/COM/2004 al Tribunalului Galați — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din 10 mai 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

autorizat, prin folosirea a cel puțin două metode de evaluare recunoscute de standardele europene de evaluare (EVS).“

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile art. 16 alin. (1) din Constituția României, ce au următorul conținut: „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că obiectul principal de activitate, sediul sau forma societății reprezintă elemente esențiale ale actului constitutiv al acesteia, pentru care acționarii și-au exprimat consimțământul, acesta fiind expresia voinței concordante a acestora. În cazul în care vreunul dintre elementele esențiale ale actului constitutiv al societății urmează să fie modificat, este necesar să existe un nou acord de voință al tuturor acționarilor, prin dispozițiile de lege criticate conferindu-se acționarilor minoritari mijlocul de a se apăra împotriva hotărârilor adunării generale, care le afectează unele elemente esențiale. Astfel, acționarii care nu sunt de acord cu hotărârile adunării generale extraordinare se pot retrage din societate. Acționarul nu are dreptul să se retragă ori de câte ori adunarea generală adoptă o hotărâre cu care acesta nu este de acord, ci numai atunci când adunarea extraordinară ia hotărâri privind identificarea societății, și anume schimbarea obiectului principal de activitate, mutarea sediului sau schimbarea formei societății, acestea fiind elemente esențiale pentru intrarea acționarului în societate, așa încât schimbarea lor îl îndreptățește să se retragă. Dreptul de retragere al acționarilor din societate reprezintă o excepție de la regula potrivit căreia voința socială este rezultanta voinței majorității acționarilor și se impune acționarilor minoritari care au votat împotriva ori s-au abținut, fără să se încalce dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție.

De asemenea, Curtea constată că acționarii societății se află în situații diferite, întrucât unii au votat împotriva hotărârii adunării generale, iar ceilalți au fost de acord cu aceasta, votând în consecință. Dispozițiile de lege criticate nu instituie o situație discriminatorie, așa cum susține autorul excepției, ci ele se aplică tuturor acționarilor aflați în ipoteza normei legale, și anume cei care au votat împotriva.

Faptul că se pot retrage numai acționarii care au votat împotriva hotărârii adunării generale, iar nu și cei care au fost de acord cu aceasta, nu încalcă principiul egalității instituit de art. 16 din Constituție, fiind de neimaginat de altfel ca aceștia din urmă să nu fie de acord cu hotărârile luate, avându-se în vedere că au votat pentru.

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE**

pentru modificarea și completarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea procedurilor pentru valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, precum și a celor scoase din rezervele proprii, aflate în administrarea Ministerului de Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 81/2003

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Regulamentul privind organizarea și desfășurarea procedurilor pentru valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, precum și a celor scoase din rezervele proprii, aflate în administrarea Ministerului de Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 81/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 18 februarie 2003, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Articolul 8 se abrogă.**

2. **Alineatul (1) al articolului 9 va avea următorul cuprins:**

„Art. 9. — (1) Bunurile care urmează să fie valorificate, atât la intern, cât și la extern, prin procedurile prevăzute la art. 6 se evaluează de o comisie numită de către ordonatorul de credite în a cărui administrare nemijlocită se află acestea.“

3. **La capitolul III, după articolul 41 al secțiunii a 3-a se introduce o nouă secțiune, secțiunea a 4-a, cuprinzând articolele 41¹—41³, cu următorul conținut:**

„SECȚIUNEA a 4-a

Transmiterea fără plată

Art. 41¹. — (1) Bunurile care nu au fost valorificate prin procedurile prevăzute la art. 6 pot fi transmise fără plată la alte instituții publice.

(2) Publicitatea în vederea transmiterii fără plată a bunurilor scoase din funcțiune se realizează de către

ordonatorul de credite care are în administrare respectivele bunuri.

Art. 41². — (1) Solicitățile de preluare fără plată a bunurilor scoase din funcțiune se adresează direct ordonatorului de credite care le administrează.

(2) Solicitățile de preluare fără plată a bunurilor scoase din funcțiune, emise de autoritățile administrației publice locale, avizate de prefect, vor fi însoțite de hotărârea consiliului local sau a consiliului județean, după caz, din care să reiasă necesitatea și destinația bunurilor respective.

(3) Cererile se analizează și se aprobă de ordonatorul de credite, în ordinea depunerii lor.

Art. 41³. — După realizarea efectivă a transmiterii fără plată a mijloacelor fixe, ordonatorul de credite care le-a preluat are obligația să le introducă în evidența contabilă și, în termen de 15 zile de la recepție, să remită transmițătorului o copie a actului de luare în evidență, pe a cărui bază acesta le scoate din evidență.“

4. **Articolul 44 va avea următorul cuprins:**

„Art. 44. — Veniturile realizate din valorificarea bunurilor potrivit prezentului regulament au destinația prevăzută de dispozițiile legale în vigoare.“

Art. II. — În cuprinsul Hotărârii Guvernului nr. 81/2003 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea procedurilor pentru valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, precum și a celor scoase din rezervele proprii, aflate în administrarea Ministerului de Interne, denumirea „Ministerul de Interne“ se înlocuiește cu „Ministerul Administrației și Internelor“.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind transmiterea unui imobil din domeniul public al statului
și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al comunei Podari
și în administrarea Consiliului Local al Comunei Podari, județul Dolj**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unui imobil, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al comunei Podari și în administrarea Consiliului Local al Comunei Podari, județul Dolj.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul apărării naționale,
Ion Mircea Plângu,
secretar de stat

p. Ministrul administrației și internelor,
Paul Victor Dobre,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 15 iunie 2005.
Nr. 565.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al comunei Podari și în administrarea Consiliului Local al Comunei Podari, județul Dolj

Locul unde este situat imobilul care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Codul de clasificare din inventarul bunurilor aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, care alcătuiesc domeniul public al statului	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Comuna Podari, județul Dolj	Statul român, Ministerul Apărării Naționale	Comuna Podari, județul Dolj, Consiliul Local al Comunei Podari	— cod 8.29.09 — nr. M.F. 103.902	— imobil 3102 — suprafața construită = 169,16 m ² — suprafața desfășurată = 206,63 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind transmiterea unui teren arabil din domeniul public al statului
și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor în domeniul public
al municipiului Giurgiu și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Giurgiu**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unui teren arabil în suprafață de 110.000 m², identificat potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului

Administrației și Internelor în domeniul public al municipiului Giurgiu și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Giurgiu, în scopul construirii de locuințe destinate tinerilor căsătoriți.

Art. 2. — Predarea-preluarea terenului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
p. Ministrul administrației și internelor,
Paul Victor Dobre,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Ionel Popescu

București, 15 iunie 2005.
Nr. 566.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
a terenului arabil care se transmite din domeniul public al statului
și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor în domeniul public al municipiului Giurgiu
și în administrarea Consiliului Local al Municipiului Giurgiu

Locul unde este situat terenul care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite terenul	Persoana juridică la care se transmite terenul	Caracteristicile tehnice ale terenului
Comuna Stănești, județul Giurgiu	Statul român, Ministerul Administrației și Internelor	Municipiul Giurgiu, Consiliul Local al Municipiului Giurgiu	Nr. M.F.P. 65.414 Teren arabil, T ₁₉₅ , parcela A-1276 Suprafața = 110.000 m ²

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 032699